

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-504/14)**

(2015/C 007/25)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i C. Hermes)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym
 - z art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾, przez to, że a) nie podjęła odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz niepokojenia gatunków, dla których obszar został wyznaczony, oraz b) dopuściła ingerencje (bez przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na środowisko w rozumieniu art. 6 ust. 3), które mogą w istotny sposób oddziaływać na taki obszar, zarówno oddzielnie, jak i w połączeniu z innymi planami lub przedsięwzięciami, pomniejszając i niszcząc obszar gniazdowania występującego tam priorytetowego gatunku *caretta caretta*, niepokojąc ten gatunek i w końcu pomniejszając i niszcząc siedliska wydymowe 2110, 2220 i priorytetowe siedlisko 2250, oraz
 - z art. 12 ust. 1 lit. b) i d) tej dyrektywy, przez to, że nie podjęła wymaganych środków w celu ustanowienia i stosowania systemu ścisłej ochrony żółwia morskiego *caretta caretta* (gatunek priorytetowy) w zatoce Kyparissia, aby uniemożliwić jakiegokolwiek niepokojenie tego gatunku podczas okresu rozrodu i każdą działalność, która mogłaby powodować pogorszenie stanu lub zniszczenie jego terenów rozrodu;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Niniejsze uchybienie zobowiązaniom dotyczy a) oddziaływania różnych przedsięwzięć i działalności na obszar Natura 2000 GR 2550005 „Thines Kyparissias” (od dnia 1 kwietnia 1997 r. zaproponowany jako teren mający znaczenie dla Wspólnoty, zwany dalej „TZW”, a od dnia 1 września 2006 r. skalsyfikowany jako TZW), w szczególności na gatunek priorytetowy *caretta caretta* i siedliska wydymowe włącznie z siedliskiem priorytetowym 2250* Śródziemnomorskie wydmy nabrzeżne z jałowcem *Juniperus spp.*, i b) niepodjęcia wymaganych środków w celu ustanowienia i stosowania skutecznego systemu ścisłej ochrony żółwia morskiego na danym obszarze, aby uniemożliwić jakiegokolwiek niepokojenie tego gatunku podczas okresu rozrodu i każdą działalność, która mogłaby powodować pogorszenie stanu lub zniszczenie jego terenów rozrodu.
2. W roku 1998 po zatwierdzeniu przez właściwe ministerstwo rozpoczęto program LIFE-Nature LIFE98NAT/GR/5262 („Application of Management Plan for *Caretta caretta* in Southern Kyparissia”). Zakończył się on w 2002 r. opracowaniem specjalnej ekspertyzy środowiskowej (według prawa greckiego), w której stwierdzono już cechy gatunku i wymóg jego skutecznej ochrony.
3. W następstwie raportów organizacji pozarządowych i wizyty delegacji Komisji w lipcu 2011 r. Komisja wszczęła postępowanie z powodu naruszenia przepisów dyrektywy 92/43/EWG przytoczonych w żądaniach niniejszej skargi.

4. Komisja podnosi, że Republika Grecka naruszyła art. 12 dyrektywy, nie ustanawiając ścisłego systemu ochrony gatunków wymienionych w załączniku IV do dyrektywy zakazującego:
 - jakiegokolwiek umyślnego niepokojenia, w szczególności podczas okresów rozrodu, i
 - jakiegokolwiek pogorszenia stanu lub zniszczenia terenów rozrodu lub odpoczynku.
5. W szczególności brakuje kompletnych i spójnych greckich wymogów ustawowych oraz przeprowadzenia konkretnych, specyficznych i skutecznych działań ochronnych, a tolerowane są działania, które nie tylko mogą pogorszyć stan lub zniszczyć tereny rozrodu, lecz mogą też niepokoić żółwie, w szczególności w sezonie wylęgowym, podczas klucia i przejścia nowo wyklutych żółwi do morza.
6. Ponadto naruszono art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy, ponieważ
 - a) nie uniknięto pogorszenia stanu siedlisk i istotnego niepokojenia na wyznaczonych obszarach. Tolerując szereg niekontrolowanych lub nieuregulowanych działań naruszających art. 6 ust. 2, Grecja faktycznie nie podjęła w konkretnym przypadku odpowiednich środków w celu uniknięcia takiego pogorszenia stanu siedlisk i niepokojenia gatunków;
 - b) wspomniane działania zostały przeprowadzone bez uprzedniego dokonania wymaganej odpowiedniej oceny oddziaływania każdego indywidualnego przedsięwzięcia albo ich skumulowanych skutków, chociaż zgodnie z art. 6 ust. 3 wszystkie plany lub przedsięwzięcia, które nie są bezpośrednio związane lub konieczne do zagospodarowania terenu, ale które mogą na nie w istotny sposób oddziaływać, podlegają ocenie ich skutków dla danego terenu z punktu widzenia założeń jego ochrony.

(¹) Dz.U. L 206, s. 7.